

L'ESTIU

DIJOUS, 9 D'AGOST DE 2007

David Bisbal

«Només em quedo amb les coses bones»

Els seus responsables de premsa asseguren que David Bisbal va tan atrafegat que no té temps per atendre tots els mitjans, així que garanteixen que contesta «amb calma» les preguntes des del correu electrònic a la seva habitació de l'hotel. El cantant d'Almeria arriba aquest diumenge a la Bisbal d'Empordà amb la seva gira Premonición.

PER T.M.

David Bisbal arribarà diumenge a l'antic camp de futbol del seu poble homònim, la Bisbal d'Empordà. Han passat més de 5 anys des que va entrar a les cases de tot l'Estat a través de la primera edició d'*Operación Triunfo*. En aquest temps assegura que ha evolucionat com a artista. De fet, està convençut que el seu últim disc, *Premonición*, és més complet, els missatges de les cançons també han canviat i la gent se sent més identificada i estèticament està més treballat.

—**Què queda en aquests moments del noi simpàtic que vam conèixer fa anys a «Operación Triunfo»? L'ha canviat l'èxit?**

—Doncs intento ser la mateixa persona, almenys quan tinc temps lliure. Amb els meus amics, la meua família, i faig el que m'agrada com anar en bicicleta, jugar a futbol o pescar. L'únic que ha canviat és que sóc més conegut i treballo una barbaritat. Per la resta, tot segueix més o menys igual.

—**Li pesa la fama? Les entrevistes, els viatges, no tenir temps per a vostè...**

—Cal estar mentalitzat i tirar endavant, del contrari, et pots enfonsar enfonsar. Els plans de treball han d'estar molt ordenats perquè jo pugui gaudir amb el que faig perquè aquesta és la clau, poder passar-m'ho bé amb tot el que faig. M'encanta cantar i no em puc queixar de res. Estimo aquesta feina.

—**Com és un dia qualsevol a la vida de David Bisbal?**

—Doncs ara, en un dia de gira, m'aixeco més o menys tard perquè amb l'adrenalina d'un concert no aconsegueixo adormir-me aviat. Prenc un potent esmorzar i surto de ruta cap a la següent ciutat, mengem en algun restaurant pel camí, arribem a l'hotel, un descans, prova de so, saludar i conèixer els guanyadors dels concursos de la promoció del concert, club de fans i altres compromisos. Després, escenari i tornar a començar. En un dia de descans intento estar amb els amics i la família i fer les coses que m'agraden com pescar i una mica d'esport.

—**Quina va ser la última vegada que va poder fer alguna cosa com si fos una persona anònima?**

—Moltes vegades ho faig. Fa uns dies vaig estar sopant en un restaurant de Madrid. Quan vaig acabar, la gent em va demanar fotos i autògrafs. Sí que es pot.

—**Ha aconseguit treure's l'etiqueta de ser un noi d'OT?**

—Crec que això estarà sempre aquí perquè vaig ser un noi OT. Però n'he d'estar

orgullós, em van donar una gran oportunitat.

—**Encara hi ha gent que dubta de la seva música malgrat que fa anys que és número u?**

—Suposo que sí, però jo seguiré treballant dur diguin el que diguin.

—**Què no ha aconseguit encara en el món de la música? Quina és la següent meta que s'ha proposat a la seva carrera?**

—Uff! El món de la música és molt difícil. No sé què em pot quedar per aconseguir. Tant de bo que moltes coses, però el que més m'agradaria és poder estar tota la vida

UN MODEL A SEGUIR

«El món de la música és molt difícil, no sé què em pot quedar més per aconseguir. El que més m'agradaria és estar tota la vida dedicat a això, com Raphael. Per a mi és un exemple a seguir».

dedicat a això, com Raphael. Per a mi és un exemple a seguir.

—**Quines diferències hi ha entre un concert de la seva primera gira i la que fa ara, Premonición?**

—Moltíssims. Per començar, en la meua primera gira no vaig tenir temps d'escollir res de res. Ara ja tinc més repertori i totes les cançons són meves. No porto ballarins, porto més músics i coristes, dotze en total, i interactuo en tot moment amb ells. També porto molta més producció, grans pantalles de vídeo i jocs espectaculars de llums i

TOTA UNA VIDA CANTANT

«Jo crec que sempre cantaria. On sigui, amb més o menys gent, però no m'imagino sense cantar. Abans de ser famós és el que vaig fer durant cinc temporades a l'orquestra Expresiones».

so. Que la gent ho jutgi quan ho vegi.

—**I ja sé que és aviat, però està pensant en el seu pròxim disc?**

—Doncs aquí estic, component cosetes, però encara és molt aviat. Encara em queda acabar aquesta gira, després la dels Estats Units i més tard finalitzar el meu treball en els nous territoris d'Europa i l'Àsia. I ja tindrè temps de pensar en això. Potser se m'ocorre aviat una idea.

—**Què és el millor i el pitjor de la seva feina?**

—El millor és que faig el que m'agrada: cantar. En canvi, el dolent, ni tan sols m'aturo a pensar-ho, només em quedo amb el que és bo.

—**Ara que ha aconseguit èxit, diners i fama, s'imagina la seva vida fora dels escenaris?**

—Jo crec que sempre cantaria. On sigui, amb més o menys gent, però no m'imagino sense cantar. Abans de ser famós és el que vaig fer durant cinc temporades a l'orquestra Expresiones. ■

Diari de Girona